

Apart

Kaaiman

KOEN MEULENAERE

Alma Mater

Over een maand is het zover: de moeder aller verkiezingen. De voedende moeder zelfs. Op 13 mei heeft de eerste stemronde plaats van de rectorverkiezing aan de voorheen katholieke universiteit van Leuven. Die ooit begonnen is als Katholieke Universiteit van Mechelen, wist u dat? Er zijn vier kandidaten en van hen is Rik Torfs de lelijkste. Van kortbij gevolgd door Tine Baelmans, Bart De Moor en Karen Maex. Mensen, wat een lelijkaards. Van hen gaat niet alleen la belle maar ook la bête lopen.

Nu zullen de zelf iets minder bedeedden onder u misschien opwerpen: 'Een rector hoeft niet mooi te zijn.' Maar waarom

eigenlijk niet? In het clichédenken zijn lelijk en slim wel even nauw verbonden als mooi en dom, maar clichédenken dienen we te bestrijden.

Freya Van den Bossche heeft ooit geprapt, in een van haar zeldzame begenadigde momenten: 'Je moet er niet uitzien als Herman Van Rompuy om intelligent te zijn.' Mogelijk dacht ze daarbij aan zichzelf. Waarna angesprokene, danig in zijn gat gebeten, haar een boze brief schreef: 'Geachte mevrouw Van den Bossche. Ik heb één voordeel op u: uw schoonheid is vergankelijk, mijn lelijkheid niet. Hoogachtend, H. Van Rompuy.' Daarna werd Herman Kamer-

voorzitter, eerste minister en president van Europa, wat tot op zekere hoogte de stelling van Van den Bossche bevestigde. Of niet, denk hier even over na.

Nu heeft de KU Leuven altijd lelijke rectoren gehad, met Roger Dillemans als spreekwoordelijke uitzondering op de regel. We kunnen ze overlopen want sinds de splitsing van de universiteit eind jaren zestig, een van de vele stommititeiten van Paul Goossens, zijn er niet zoveel geweest.

Piet De Somer was de eerste en hij was, men zal het daarover eens zijn, geen oogverblindende adonis. Net zomin als het plein dat onlangs naar hem is vernoemd omdat Louis Tobback nog liever had dat het centrum van 's werelds busverkeer de naam van een katholiek droeg dan van een, dixit de Leuvene

burgemeester, oorlogsmisdadiger als Ferdinand Foch. Maarschalk Foch won de Eerste Wereldoorlog. Louis Tobback heeft het altijd goed kunnen vinden met lelijke katholieken, al tastte hij met Jean-Luc Dehaene wel gevaarlijke grenzen af.

Na De Somer kwam Roger Dillemans, een keurig verzorgde en mooie man, een tikje frivool misschien, en een uiterst innemende charmeur. Vrouwen: zot van hem. Waarom de ene het wel heeft en de andere niet, kan men niet altijd verklaren. Dillemans hield ook van schone kunsten en van het werk van zijn zoon Sam. In de vorige zin is het woordje 'dus' tussen de woorden 'en' en 'van' helaas wegge gevallen.

Een voorbeeld voor de toekomst zou men dan denken, maar na tien

jaar Dillemans kwam André Oosterlinck, een ingenieur. Hij heeft de KU Leuven weliswaar grote diensten bewezen, onder meer door alle waardevolle hogescholen in Vlaanderen om en op te kopen, maar voor Mister World werd hij niet tot de preselecties toegelaten.

Vervolgens, en hoor het dreigende tromgeroffel, was het de beurt aan Mark Vervenne en Marc Waer. Een pastoor en een dokter. Met hen werd de knop der bevalligheid nog ettelijke graden teruggedraaid, en met wat zich nu kandidaat heeft gesteld, zijn we bij af aangekomen.

Daarom dit advies aan de stemgerechtigden: indien u bekommerd bent om het lot van uw alma mater, kies dan niet de lelijkste want dat is niet per definitie de slimste. En kies, maar dat spreekt vanzelf, geen kerkjurist.